A°. 1842. No. 47.

MAANDAG, 13 JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 8 Junij 1842.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben gedresseerd, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. G. C. B. GRAVENHORST, voor den Slaaf *Winst*, hem in eigendom toebehoorende.
2. J. C. BENNET, als Straatvoogd over en voor de Slavin *Antje* en haar Kind *Rosalina Petronella*.
3. J. B. van THIJM, voor den Slaaf *Chrismijn*, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van opposite te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken; van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; na verloop van welken tijd de verzochte *Brieven van Manumissie* zullen worden verleend.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 9 Junij 1842.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 28sten Mei L., No. 731, is als *Beedigd Boekhouder* alhier toegelaten, de Heer H. J. BRAM.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 9 Junij 1842.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 7den dezer maand, No. 786, is op het daar toe gedaan verzoek, ingetrokken de in dier dato aan J. F. FAVEREAU verleende admissie als *SLIJTER* in Koloniale Producten voor Wijk E, en is in diens plaats als zoodanig geadmitteerd GARREL THEBEN GARRELS.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 9 Junij 1842.

(18851) De volgende personen hebbe aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit deze Colonie, als:

PHILIP JACOB BOAS.

THOMAS BIXBY BRADFORD. — En minderjarige THOMAS EDWARD LOBATO.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Burgerlijke Stand.

MAGISTRAAT.

PARAMARIBO, den 9 Junij 1842.

Heden zijn in ondertrouw opgekomen REINHARD JOHAN GOLLENSTEDE en SOPHIA AGATHA DE BIJE.

En

ELIAS BENJAMIN Jacob en DEBORA ISRAEL HARTOG LEVIE.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* der Nederlandsche Westindische Bezittingen, aanbesteden de minst inschrijvende bestedeer de levering aan 's Lands Hospitaal van het voor hetzelve benoodigd *VERSCH VLEESCH*, op de kondition en voorwaarden welke voor de gegadigden ten bureele der Financiele Administratie ter inzage liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Woensdag den 15den dezer maand des middags ten *twaalf* ure.

Paramaribo, den 8 Junij 1842.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* der Nederlandsche Westindische Bezittingen, aanbesteden de minst inschrijvende bestedeer de te doene REPARATIEN AAN DE *BRUG* OVER DE KNIJFELSGRACHT BIJ DE WATERKANT EN DE *BESCHOEIJING* DEZELVE,

op de kondition en voorwaarden, en volgens bestek en beschrijving welke ten bureele der Financiele Administratie voor de gegadigden ter inzage liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen, tot Zaturdag den 25sten dezer, des morgens ten *negen* ure.

Paramaribo, den 11 Junij 1842.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

De fungerende Koloniale Ontvanger en Betaalmeester, brengt bij deze den Belastingschuldigen aan de voldoening der *HOOFDGELDEN* in den loop dezer maand, zullende na verloop van dien termijn, de nalatigen *vervolgd* worden.

Paramaribo, den 11 Junij 1842.

De fungerende Koloniale Ontvanger en Betaalmeester voornoemd,
S. POLAK.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN Weldadigheid.

VERGADERING van HOOFD BESTUURDERS en ONDERSCHEIDENE COMMISSIEN, op *MORGEN* den 14den Junij 1842, 's avonds ten 7½ ure, in het locaal van de Loge *Concordia*.

(19947) Heden overleed alhier in den vroegen ochtend, na eene kortstondige ziekte, de WelEd. Heer LEONARD FESSLER in den gezegenden ouderdom van 72 jaren.

Namens zijne achtergelatene Weduwe, Familie en menigvuldige Vrienden, welke dit verlies diep betreuren, strekt deze ter algemeene en bijzondere kennisgeving.

Paramaribo, den 9 Junij 1842.

PH. STEINHARD.

(18947) Ontvangen per Kapitein MEIJER en bij den ondergeteekende te bekomen:

Versche Gras Boter, zoo eenelsche- kõnine en zwitsersche Kazen, Hammen, Rolpens, Saucijsen, Worst, Geldersche Metworst, Rook- en Pekelspek in heele-, halve en kwart tonnen, Gort en groene Erwten, Stok- en Lengvisch, alle soorten van ingelegde Groenten in kwart ankers, alle soorten van Zuurgoed en stroopen, Ossenhaas in blik en Potten, dito Rolades, dito Schijven, dito Punten, dito Gehakt, Kalfshaas, dito Rolades, dito Gehakt, dito Fricandeaux, extra fine Paling in potten, Peeren (Perlen), Wortelen en Dop-Erwten in blik, gedroogde Dop-Erwten en Tamboerijnen in stoppelschijs.

Alle soorten van Heeren en Dames Schoenen, Laarzen en Laarsjes, Gewast- en Zoolleer, diverse soorten van Dames Hoedjes en zwarte Satijne Doeken, Heeren nieuwmodische Dassen en Strijdassen, Mahonie houten Likeurkelders met 16 cristalle Glazen en 4 Karaffen, Mode Billefoldsche Linnen, Cambrays, Linnen Shaauw Linnen, Bont Chamoise, Notel doeken en witte Doeken, KOFFIJ, ZAKKEN en veel meer andere *GOEDEREN*.

En voorraad

Nog beste Zeeuwsche AJUIN, *PANNEN, STEENEN*, met *KALK* en *CEMENT*.

Hij verzoekt tevens nu zeer vriendelijk aan zijne geëerde Begunstigers, hunne rekeningen te voldoen, ten einde kost te sparen van de magazijnen en hierdoor zijne verbindtenissen te kunnen voldoen.

Paramaribo, den 10 Junij 1842.

I. P. HAASE JR.

A. SALOMONS, Vendumeester,

zal *MORGEN* om *negen* uren voor koopen:

PROVISIEN en STUKGOEDEREN, als:

Almeit, *Wierookende SPECERIJEN* en andere *PLANTEN*, te bezigtigen ten huize van den Heer Jos. LYON, aan de Saramacca straat. (18964)

Scheepsuitklaringen.

UITGEKOMEN.

Den 10den dezer, het Schip Eensgezindheid, Kapt. C. Meijer, hebbende 38 dagen reis.

Den 11den, het Schip Julia, Kapt. [illegible], hebbende 31 dagen reis, van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 8sten, de Noord-Amerikaansche Brik Sarah Ann, Kapt. W. E. Herrich, naar Nickerie.

Den 10den, het Schip Astrea, Kapt. J. A. de Lang, naar Amsterdam: lading: 201 vaten Suiker, 100 balen schoone Katoen en 50 piès Hout.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 30sten April, het Schip Concordia, Kapt. J. H. Witt.

Veurstijngen

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 3 Mei 1842.)

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, 1 Mei.

De berigten nopens den gezondheidstoestand van Z. M. Koning Willem Frederik, Graaf van Nassau, luiden bij voortduring gunstig, en gewagen van eene toenemende beterschap van den doorluchtigen zieke. De twee laatste bulletins waren van den volgenden inhoud:

BERLIJN, 26 April.

„Z. M. de Graaf van Nassau heeft een gerusten nacht gehad, niet meer gehoest, en, met uitzondering van kleine tusschenpoozen, goed geslapen. De eetlust neemt toe, gelijk ook de doorluchtige patient grootere opgeruimdheid des geestes aan den dag legt.

BERLIJN, 27 April.

„Z. M. de Graaf van Nassau heeft ook den afgeloopen nacht, met slechts korte tusschenpoozingen, goed geslapen. De koorts en de hoest hebben opgehouden, en de gesteldheid van den doorluchtigen patiënt wordt met elken dag beter."

Een der Fransche dagbladen deelt het volgende mede:

Een kundig statisticus heeft de volgende berekening gemaakt. Van 1000 boeken, die uitgegeven worden, brengen 600 de kosten niet op, 200 brengen juist zoo veel op als zij kosten, 100 geven eene matige en 100 eene aanzienlijke winst. Van deze duizend zijn 650 op het einde des eersten jaars verkocht, 350 op het einde des tweeden jaars; slechts 50 daarvan zijn nu zeven jaren nog in wezen en van hoogst genomen 10 wordt na verloop van 30 jaren nog gelezen. Van de 50,000 geschriften, die in de 17de eeuw het licht zagen, telt men nog slechts 50, welke eenen grooten naam genieten en herdrukt worden. Van de 50,000 geschriften der 18de eeuw heeft het nageslacht niet meer bewaard, dan van die der 17de eeuw. Sints 3000 jaren worden boeken geschreven, en men telt niet meer dan 500 schrijvers op de geheele wereld die den verrielenden tijd zijn ontkomen. Deze statistieke opgaven leveren ook een merkwaardig gezichtspunt op, hetwelk de aandacht niet onwaardig is. Zij toonen ons, dat van de duizende vergetene geschriften zonder nut geweest! Zouden alleenlijk zij, die zich door hunne geschriften onvergankelijke gedenkteekenen oprichten, de jongen der vaten? Evenmin als menschen genieuwen behoeven te wezen, om nuttig te zijn, evenmin behoeven hunne geschriften altijdgroen te blijven. Ieder mensch, die slechts eenig zins begaafd en werkzaam is, is een onontbeerlijke schalm van de keten der Maatschappij, en wie is in staat de mate van zegen te bepalen, welke door de in den rijkstroom medegedeelde geschriften op den middenwereld is verbreid; wie kan de impulsie, de grondslagen, steunpunten en wegbaningen afmeten welke de overgeleverde beschaving daaraan te danken hebben? De bijzondere temporaire behoeften vorderen evenzeer bovediging als de algemeene en altijddurende, en wie met zijne geringe kracht alleenlijk in den engeren kring en voor korten tijd nuttig wezen kan, die vreeze niet met zijne weinige begaafdheden ook als schrijver voordeel te doen; zijn zaaisel gaat niet verloren, indien zijn naam te loor ga. *Nogmaals.* In Duitschland komen thans meer dan *zes en dertig* pedagogische Tijdschriften uit, elk van slechts 500 exemplaren, en stelt men vijf lezers op ieder exemplaar, alsdan maakt zulks een getal van 90,000 lezers. Na verloop van 50 jaren leeft misschien geen enkel dezer tijdschriften, anders dan in de pedagogische letterkundige geschiedenis; maar hoeveel opwekking hebben de 90,000 onderwijzers van het tegenwoordige tijdstip niet daaruit geput, en welken zegen hebben zij niet aan het schoolwezen om zoo te zeggen geschonken!

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 25 April.

De jongste berigten uit Lissabon, van den 16den dezer, melden, dat de groote plegtigheid van den doop van den jong geboren Prins daags te voren had plaats gehad. De kardinaal Patriarch van Lissabon verrigtte de mis; de Peetouders waren Z. H. Paus Gregorius XVI, vertegenwoordigd door Mgr. Capacini, en de infante ex-regentes van Portugal, Donna Isabella Maria. De jonge prins heeft den naam ontvangen van *Juan Maria Fernando Gregorio*, en voortaan zal hij aangewezen worden onder den titel van Z. K. H. Don Joao, hertog van Beja, welken titel een in het *Diario* van den 15den geplaatst dekreet der koningin hem opdraagt. — De verkiezingen in de onderscheidene districten waren gunstig voor de regering uitgevallen. Het Fransche eskader was van Lissabon naar de Middellandsche Zee gestevend. — De vorderingen van den Nuntius waren nog niet ingewilligd, omdat de kommissie vermeerderd was geworden, door den bisschop van Leiria, welke voor de pauselijke vorderingen niet gunstig bestemd was. Het hof vreesde intusschen nieuwe moeijelijkheden en de Fransche gezant scheen den heer Capaccini te ondersteunen. — De berugte Mattos Lobo had zijn doodvonnis ondergaan en was onder de verwenschingen duiz. van aanschouwers opgehangen. De priester, die hem tot de galg had bijgestaan, is dood op de plaats nedergevallen.

Mengelingen.

DE LISTIGE SCHAPENDIEF.

Een jongeling uit den omtrek van Montreuil, na verscheidene jaren lang dief gevreest en aan de waakzaamheid der Geregtsdienaars ontsnapt te zijn, zulk een gevaarlijk leven moede zijnde geworden, nam het besluit, om weder een eerlijk man te worden, en begaf zich, tot dat einde, bij eenen rijken Pachter, die hem als bediende aannam. Het duurde niet lang, of hij verwierf zich de achting van zijnen meester, die hem, naar evenredigheid van zijne dienstbewijzen beloond. Eens met hem alleen zijnde, verhaalde hij hem de verschillende diefstallen, die hij gepleegd had. Zijn meester echter, niets daarvan willende gelooven, zeide hem: „welnu! ik hoop u binnen kort een staaltje van mijne behendigheid in de kunst van stelen te zullen geven;" hetgeen hij ook verkrijgt. Eenige dagen daarna, ten uitvoer zulks. Een Vleeschhouwers-jongen, namelijk bij dezen Pachter een schaap gekocht hebbende, hetwelk hij, na zijne pooten te hebben vastgeboden, op zijnen schouder wegdroeg, zeide onze bedrijde aan zijnen meester, dat, indien hij het wilde toestaan, hij den jongen zijn schaap zou ontstelen, zonder dat deze het bemerkte. Zijn meester, zulks voor onmogelijk houdende, gaf hem daartoe zijne toestemming. [illegible] schoenen halen, en liep den vleeschhouwers jongen langs eenige zijpaden vooruit; op den regten weg gekomen, zette hij een van de schoenen neder en plaatste den anderen een drie honderd schreden van daar. De Vleeschhouwer bij den eersten schoen gekomen zijnde, zag denzelven liggen, en keek rondom zich om ook den anderen te vinden, doch daar hij dien niet zag, liet hij dezen ook maar liggen; maar hij was zeer verwonderd, toen hij hem verder op weg vond. Daar het hem nu speet dat hij den eersten niet opgeraapt had, besloot hij, om weder terug te keeren; maar hoe dit te doen, met zulk eenen zwaren last, als waaronder hij gebukt ging! Niets was eenvoudiger dan zich van denzelven te ontdoen, en den anderen schoen te gaan halen. In dien tusschentijd nam de jongeling, die op den uitkijk gestaan had, het schaap op en bragt het weder bij zijnen meester, zonder hem te zeggen, op welk eene wijze hij zich dit had weten eigen te maken. De weêrkeerende jonge, nar de plaats terug keerende, waar hij zijn schaap gelaten had, betreurde zijn verlies, en, wel voorziende, dat zijn meester hem weg zou jagen, zoo hij hem geen ander bragt, ging hij weder naar denzelfden Pachter, wien hij van zijn ongeluk verslag deed, hem smeekende, van hem toch een ander schaap te verkoopen, hetwelk hij hem van zijnen kortsten zoude betalen. De Pachter liet zich niet lang bidden, en verkocht hem hetzelfde schaap. Naauwelijks was de jongen vertrokken, of de dief zeide tot zijnen meester, dat hij wedde van denzelven nogmaals zijn schaap te zullen ontnemen. De Pachter dit moeijelijk vindende, beloofde hem eene belooning, wanneer hij zijn doel bereikte. (Zulker negtans voornemens te zijn er zijn voordeel mede te willen doen.) De jongeling, van zijne zaak zeker, ging zich verschuilen in het bosch van Wailly, alwaar hij den voorbijgang van den jongen afwachtte. Toen hij hem digt bij zich zag, begon hij te schreeuwen: *bae! bae! bae!*" en slaagde zoo goed in het nabootsen van de schapenstem, dat de Vleeschhouwer, zich verbeeldende, dat het eerste schaap zich in het bosch verborgen had (er niet aan denkende, dat zijne vier voeten vast gebonden waren) in allerijl bosch waarts liep, maar hierin niet kunnende komen met zijn schaap op de schouders, leide hij het, met het grootste vertrouwen in eenen knil neder en vloog naar de plaats, waar het schapen geblaet van daan kwam: de jonge dief, hem zijnen [illegible] bosch ziende, [illegible] en vermeesterde voor de tweede reis het schaap. De vleeschhouwer vermoeid van zoeken, kwam terug op de plaats, waar hij het schaap gelegd had, en, het niet meer vindende, bemerkte hij, dat hij gestraft was voor zijne onvoorzigtigheid, en ging naar zijnen baas, wien hij zijn dubbel ongeluk verhaalde.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd driemast Galjootschip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klinte. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Nederlandsch Kofschip Maria, Kapt. S. J. Rotgans. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Harmonie, Kapt. F. Lange. — Adres bij J. F. Fauser.

SLUIT 20 DEZ.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Maria Frederika, Kapt. Klaas Boeles de Weerd. Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit 20 dezer.

Het gekoperd Nederlandsch Kofschip Koning Willem, Kapt. L. H. Singer. — Adres bij J. L. Gelder.

Het gekoperd Nederlandsch Kopschip Henriette, Kapt. J. C. Willems. — Adres bij Gebroeders Reelfs.

Het nieuw gekoperd tweedeks Barkschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij [illegible]

Het gekoperd tweedeks Barkschip de Eensgezindheid, Kapt. G. Meijer. — Adres bij Gebroeders Reijns.

NAAR ROTTERDAM.

Het Nederlandsch Kofschip Anthony, Kapt. E. H. Mugge. — Adres bij J. M. Samson.

GEDRUKT BIJ DE ERVEN J. BRINK.